

Vraag het maar aan de butler!

Blijspel in twee bedrijven

door

PETER DAMEN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **VRAAG HET MAAR AAN DE BUTLER!** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PETER DAMEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2005 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

Spelers:

Charles: butler. Aardige man

Josine: weduwe. Runt nu het familieconcern. Druk type.

Elsemieke: vlotte meid.

Oma: heeft de neiging tot doofheid.

Steven: undercoveragent.

Decor:

Stelt een huiskamer voor. Duidelijk in betere doen. De deur van binnenkomst draait op toneel! Bank staat midden in huiskamer. Verder drankflessen e.d. en een telefoon aanwezig.

EERSTE BEDRIJF

OMA: *(zit aan tafel)* Eens kijken. Een bloem van zes letters. Het begint met een ...èh d en eindigt met een a. Laat me eens denken. Aster? Nee, die heeft *(telt op vingers)* vijf letters. Die eindigt trouwens ook niet op een a maar begint op met een a. Nou kun je merken dat ik vroeger niet veel bloemen van m'n man gehad heb. Eens kijken... eens kijken. *(denkt zichtbaar)*

CHARLES: *(op deur keuken, zeer net gekleed, met bloemengieter, geeft planten water)*

OMA: Ha Charles. Zeg luister eens een bloem van zes letters begint met d en eindigt op een a. Wat zou dat kunnen zijn?

CHARLES: Een dahlia.

OMA: Dahlia? Nog nooit van gehoord? Hoe schrijf je dat?

CHARLES: *(spelt woord en oma telt mee)*

OMA: Inderdaad past er precies in. Goed van jou zeg. Nou dat hebben we dus ook al. Nu verder. Bestuurder van motorvoertuig. *(telt hoorbaar)* Twaalf letters. Toe maar. Ze denken zeker dat ik het hele woordenboek van buiten ken.

CHARLES: Automobilist.

OMA: Wat? Wat zeg je?

CHARLES: *(nadrukkelijk)* Automobilist. Dat is het woord voor de kruiswoordpuzzel.

OMA: Is dat zo? *(telt weer hardop)* Inderdaad. Wat goed van jou zeg.

CHARLES: Als u direct dat boekje geeft zal ik die puzzel voor u oplossen.

OMA: Ben je gek zeg. Dat moet ik zelf doen. Ben dan wel een oma maar dat wil niet zeggen dat ik zo'n eenvoudig puzzeltje niet op kan lossen.

CHARLES: Zoals u wilt.

OMA: *(buigt over boekje)* Eens kijken het volgende woord. *(mompelen)*

ELSEMIEKE: *(haastig op, papiertje in hand)* O oma hier bent u. Ik heb alles afgezocht. Ik heb antwoord gekregen op ons be... *(ziet Charles)* O ...èh dag Charles.

CHARLES: Goedemorgen juffrouw Elsemieke.

ELSEMIEKE: Oma! Oma!!

OMA: *(opkijken)* O kind ik had je niet gehoord. Ben ook zo druk bezig. Eens kijken een woord van... Ben jij ook met een puzzel bezig?

ELSEMIEKE: Ik? Nee, waarom?

OMA: Nou dat papier.

ELSEMIEKE: Dit? O ...èh dit is ...èh niks. Gewoon een kladpapiertje.

Moet ik nog weggooien. (*frommelt papier in elkaar*)

CHARLES: Wilt u zelf nog puzzelen of zal ik u helpen?

OMA: Nou als je wilt. Ik zoek een woord van vijf letters en de beschrijving is...

ELSEMIEKE: Nee, nee. Ik help oma wel. Ik ben ook heel goed in puzzelen. Had altijd een hoog cijfer op school voor Nederlands. Ga jij maar ...èh iets anders doen.

CHARLES: Zoals u wilt. (*strekt hand uit*) Zal ik die prop meenemen?

ELSEMIEKE: Prop? O deze? Nou ...èh nee die ruim ik direct zelf wel. Kan ik nog even spelen. (*gooit prop op en vangen*)

CHARLES: Zoals u wilt. (*af deur keuken*)

OMA: Nou zoals ik al zei heb ik een woord nodig van...

ELSEMIEKE: Ik heb antwoord oma.

OMA: Antwoord? Waarop? Ik heb je nog niks gevraagd!!

ELSEMIEKE: Oma toch. Je weet toch dat we een contactadvertentie op zo'n dating site gezet hebben?

OMA: Een wat en waarop?

ELSEMIEKE: Je weet wel op de computer.

OMA: O ja. Zeg dat dan. Van al die nieuwerwetse woorden snap ik niks. En?

ELSEMIEKE: (*strijkt papier glad*) Eens kijken.

OMA: Kijken? Op dat vodje?

ELSEMIEKE: Ik deed maar alsof dit niks was. We moeten voorzichtig zijn oma. De muren hebben oren.

OMA: Misschien betere als ik. Kun je iets harder praten? Ik hoor je bijna niet.

ELSEMIEKE: (*dichter bij oma zitten*) Luister, ik had dus zo'n advertentie gezet en nu heeft er iemand gemaïld ...èh geschreven via de computer.

OMA: Mooi en wat schrijft hij?

ELSEMIEKE: Hij wil een afspraak maken.

OMA: Dat is heel mooi. Eens kijken waar laten we hem komen?

ELSEMIEKE: Ja? Waar? In een restaurant?

OMA: Te gewoontjes.

ELSEMIEKE: In een café dan?

OMA: In een café? Denk je nou echt dat je moeder naar een café gaat? Die heeft het veel te druk.

ELSEMIEKE: Een bruin café dan?

OMA: Ook nog een bruin café? Bruin is toch uit? Als je die programma's op tv ziet is het allemaal licht en kleurig en jij wilt je moeder naar zo'n ouderwets bruin geschilderd café sturen? (*schudt hoofd*) En dan noemen zij mij ouderwets. Bruin.

ELSEMIEKE: Oma bruin wil niet zeggen dat het ouder... Och laat ook maar. De schouwburg! Dat is het we sturen ze naar de schouwburg.

OMA: Kind hoe kom je er op. Denk toch eens even na. Stel we sturen je moeder naar een toneel voorstelling daar geeft die man weer niks om. Hij geeft om opera maar daar geeft je moeder weer niks om. Die lalt het liefst mee met (*noemt populaire volkszanger*) Nou succes gegarandeerd als je zo doet. Bovendien hoe herkennen ze elkaar?

ELSEMIEKE: (*bozig*) Nou ja ze kunnen toch een krant meenemen of een bloem opdoen? Weet ik het?

EVEN STILTE

OMA: Ik weet het, we laten hem hier komen.

ELSEMIEKE: Hier? Hier in huis?

OMA: Ja natuurlijk, we laten hem hier komen dan kunnen we ze in de gaten houden en zonodig nog wat bijsturen.

ELSEMIEKE: Nu je het zegt. Misschien toch niet zo'n gek idee. We kunnen ze dan zelfs nog een extra zetje geven.

OMA: Kind we moeten wel afspreken dat we ze niet aanraken. We moeten we ons op de achtergrond houden. We moeten ze niet in elkaars armen duwen.

ELSEMIEKE: Ik bedoel het in overdrachtelijke zin oma. Niet letterlijk.

OMA: O, dat bedoel je. Nee, dan bedoelen we alle twee hetzelfde. En nu?

ELSEMIEKE: Ik ga die man mailen en hem uitnodigen. Dan zien we maar.

OMA: Kind ik denk dat we hem maar eens moeten uitnodigen. Vooruit zet die.. die computer van je aan en schrijf hem zo'n ding... hoe heet zoiets?

ELSEMIEKE: Een mail oma. We sturen hem een mailtje uit naam van moeder.

OMA: Dat bedoel, weet ik veel hoe die nieuwerwetse dingen allemaal heten.

ELSEMIEKE: (*richting deur opkomst*) Ik laat het je wel weten als ik bericht terug heb. (*af*)

OMA: Is goed kind. (*bedenkkelijk*) Hoewel, ik wil toch wel eens zien hoe dat werkt. Misschien is het nog wel iets voor mij. (*opstaan*) Je weet maar nooit hoe een stier een koe vangt. Of was het nu hoe een haas een konijn vangt. Nou ja, als het voor m'n dochter werkt kan het ook voor mij werken. En waarom voor haar wel en voor mij

niet? (*richting deur opkomst*) M'n moeder zaliger zei altijd al je bent nooit te oud om te leren, en gelijk heeft ze. (*af*)

CHARLES: (*op deur keuken*) Ze zijn weer weg. Mooi dan kan ik verder met m'n werk. Eens kijken zal ik eerst stoffen of eerst... Nu heeft de oude mevrouw haar puzzelboekje nog laten liggen. Eens kijken welk woord zocht ze ook weer? (*gebogen over boekje*)

JOSINE: (*op deur opkomst, attaché koffertje bij, ziet Charles, op tenen naar hem en handen voor ogen*) Kiekeboe, wie ben ik?

CHARLES: Dat is niet zo moeilijk, die stem ken ik uit duizenden, die parfum geur uit honderden en die koele handen uit tientallen. Jij bant Angela.

JOSINE: (*laat verbaasd los*) Angela? Wie is Angela?

CHARLES: (*omdraaien*) Grapje. Natuurlijk weet ik wie je bent. Hoe kan ik je nu niet herkennen? Jij bent m'n alles. (*neemt haar in armen*)

JOSINE: Toe Karel, wees nou voorzichtig. Moeder of Elsemieke kan binnenkomen.

CHARLES: Wanneer kunnen we er nu eens eindelijk voor uit komen? We kunnen zo toch niet eeuwig door blijven gaan?

JOSINE: Ik weet, ik weet. Alleen.. ik ben er nog niet aan toe. Ik... ik weet niet hoe het moet vertellen. Ik ben bang dat ze het niet begrijpen.

CHARLES: Natuurlijk begrijpen ze het. Het zijn twee volwassen vrouwen.

JOSINE: Dat weet ik wel alleen... het zijn niet alleen moeder en Elsemieke wat te denken van al die andere?

CHARLES: Daar hebben we niks mee te maken. Wij tweetjes, je moeder en Elsemieke dat telt. De rest moet zelf maar weten hoe ze er over denken. Wij houden van elkaar dat is het voornaamste. Toch?

JOSINE: Natuurlijk hou ik van je. Maar ik, ik kan het ze nog niet vertellen.

CHARLES: (*pakt haar op en zwiert rond, Josine met gezicht naar deur opkomst*) Wat ben je toch heerlijk onzeker en dat voor een vrouw die aan het hoofd staat van een enorm zakenimperium.

JOSINE: Misschien is het dat wel. Op de zaak moet ik zoveel beslissingen nemen dat ik het in m'n privéleven niet meer durf.

CHARLES: Dat zal het zijn en daarom moet ik misschien maar de juiste beslissingen nemen. Ik denk dat we nu zover zijn dat we het tegen je moeder en Elsemieke gaan zeggen. Wat zouden die er tegenin kunnen brengen? Ik ben vrijgezel en jij al jaren weduwe. Niks mis mee dus.

JOSINE: Ik weet het schat, ik weet het. Gun me alleen nog wat meer

tijd oké?

CHARLES: (*zucht*) Oké, maar niet te lang meer. Ik ben dat stiekeme gedoe meer dan beu.

JOSINE: Ik eigenlijk ook alleen... nou ja je weet het.

CHARLES: Een klein kusje dan voordat je naar de zaak gaat?

JOSINE: Oke..

ELSEMIEKE: (*op deur opkomst*)

JOSINE: (*duwt Charles eindje terug*) En dan pak je hem zo vast, draaien en hup daar ligt de aanvaller op de grond.

CHARLES: (*draait en valt op de grond*) Maar... maar wat doe je...

JOSINE: En om het geheel af te maken kun je hem op een erg gevoelige plaats een schop geven. (*haalt uit*)

CHARLES: (*handen beschermend voor zich*)

ELSEMIEKE: (*op, laptop in handen*) Moeder!! Wat ben je aan het doen?

JOSINE: Ik? Ik deed een ...èh judogreep voor die ik op de zaak geleerd heb.

ELSEMIEKE: Een judogreep? Op de zaak? Wat bedoel je?

JOSINE: Nou ...èh op de zaak was een meisje lastig gevallen en toen ...èh heeft ze een korte cursus zelfverdediging gevolgd en daar heeft ze dit geleerd. Dat heeft ze voorgedaan op kantoor.

ELSEMIEKE: (*laptop tafel*) Nou dat is niet verkeerd. Misschien moet je zo'n zelfverdedigingcursus eens op de zaak laten geven. Dan voelen je werkneemsters zich een stuk veiliger. Wat de werkgelegenheid ook weer ten goede komt.

JOSINE: Dat is op zich nog niet eens zo'n gek idee. Je bedoelt dat ik iets moet investeren om dat naderhand weer dubbel en dwars terug te krijgen.

ELSEMIEKE: Als het goed is verdient die cursus zichzelf meer dan dubbel terug door minder ziekteverzuim. Bovendien is het een prettige secundaire werkomstandigheid zoals ze dat zo mooi zeggen. Dat werkt ook door.

JOSINE: Kind, je dure studie begint zijn vruchten af te werpen. Een schitterend idee. Dat ga ik direct als eerste uitwerken.

CHARLES: (*liggend op de grond*) Neemt u mij niet kwalijk maar ..eh moet ik hier zo blijven liggen of

JOSINE: Och Charles liever... èh neem me niet kwalijk. Ik was je helemaal vergeten. Kom dan help ik je omhoog. (*trekt Charles omhoog, heel even dicht bij elkaar*)

CHARLES: Dank u wel. Liggend op de grond is ook niet alles. Als u niks meer te vragen heeft zal ik de auto even voorrijden.

JOSINE: Ja, dat is goed. Ik rij zelf wel, vind ik leuk en dan kun jij

hier... èh...

CHARLES: De gewone werkzaamheden doen neem ik aan? (*loopt richting deur opkomst*)

JOSINE: Ja, inderdaad. Ik weet niet hoe laat ik vanavond thuis ben.

CHARLES: Als u kort daarvoor belt zorg ik dat het eten klaar is als u thuis komt.

JOSINE: Charles, wat zouden we zonder jou moeten beginnen?

CHARLES: Dat vraag ik me ook wel eens af. (*af deur opkomst*)

ELSEMIEKE: Moeder, ik weet het niet zeker maar je moet hem in de gaten houden.

JOSINE: Wie? Charles? Waarom?

ELSEMIEKE: Nou toen je hem net hielp stond hij zo dicht bij je en hij legde zijn hand net iets te lang op je. Ik weet het niet maar ik zoiets al meer gemerkt. Zo van die kleine dingetjes.

JOSINE: Dat... dat meen je niet. Dat verbeeld je je. Ik heb niks gemerkt hoor. (*haastig*) Maar ik moet nu echt gaan anders kom ik te laat op m'n eerste afspraak. Ik zie je straks weer?

ELSEMIEKE: Ja hoor. Tot straks.

JOSINE: (*af*)

ELSEMIEKE: (*laptop openen kijken*) Zo nu eerst eens kijken wat hij nu precies schreef.

OMA: (*op deur binnenkomst*) Zo daar ben ik weer. Zeg ik snap niks van heel dat moderne gedoe. Je drukt op een paar knoppen en dan moet het goed zijn?

ELSEMIEKE: Dat heb je toch gemerkt oma. Hij gaf bijna direct antwoord.

OMA: (*schudt hoofd*) Ik snap niks van al dat gedoe. Maar luister zou je voor mij ook zo'n berichtje kunnen opsturen?

ELSEMIEKE: Berichtje? Waarnaar toe?

OMA: Nou naar zo'n aardige man?

ELSEMIEKE: Oma toch. Je bedoelt dat ik ook een date voor je moet regelen?

OMA: Zou kunnen. Ik weet niet hoe zoiets heet. Een date zeg je? Vroeger stapte je op elkaar af en sprak gewoon iets af. Niks mis mee hoor.

ELSEMIEKE: Nu doe je zoiets ook alleen via Internet.

OMA: Ja via zo'n draadje, maar dan heb je elkaar nog niet eens gezien. Je weet niet of hij lang is, of donker, of een bril draagt.

ELSEMIEKE: Dat maakt zo'n date toch alleen maar spannender? Ze noemen het niks voor niks vaak een blind date.

OMA: Een wat?

ELSEMIEKE: Een blind date, dat wil zeggen dat je afspreekt zonder

dat je elkaar kent. Zoals we eigenlijk straks al zeiden met moeder. Je hebt dan een krant bij of een bloem of je schrijft hoe je eruit ziet en dan spreek je ergens af.

OMA: Het zijn allemaal vreemde tijden. Maar ...èh kun je ook zoiets voor mij regelen?

ELSEMIEKE: Natuurlijk. Maar kijk dit schreef die afspraak voor moeder.

OMA: Kijken? Waar?

ELSEMIEKE: *(wijst scherm)*

OMA: *(leest)* Nou dat lijkt me niet onaardig. Leuk zelfs zoals hij schrijft. Zou willen dat iemand dat naar mij schreef.

ELSEMIEKE: Oma toch. We zullen eerst eens kijken hoe het met die date van moeder loopt en daarna zet ik wel iets voor jou op het net.

OMA: *(zucht)* Misschien is dat wel het beste. Ik kan nog wel even wachten. Maar ik ben soms zo alleen. Jij bent naar school, je moeder is altijd druk, druk, druk. Heb hier dan alleen nog Charles en dat vervelende puzzelboekje. Ik zou wel eens iemand om me heen willen hebben waar ik lekker tegenaan kan kletsen. Of waar ik iets mee kan gaan doen. Ik ben zelfs wat eenzaam nu ik zo over nadenk.

ELSEMIEKE: Och arme oma. Nou ik beloof je dat ik straks voor jou een heel leuke advertentie zet. Lijkt me stug dat daar dan niemand op reageert. Sterker nog we zetten er nog een fotootje bij ook.

OMA: Dat lijkt me niet zo'n goed idee. Je zei toch dat er mensen zouden reageren? Nou laat dat maar zonder foto. Als ik eenmaal zo'n *(spreekt verkeerd)* blinde date heb dan zien we wel weer verder. Maar vertel die man komt dus hier naar toe?

ELSEMIEKE: Ja, hij schrijft dat...

CHARLES: *(op deur binnenkomst, loopt achterlangs, iedereen kijkt elkaar aan, af deur keuken)*

ELSEMIEKE: Zoals ik dus al zei schrijft hij dat...

CHARLES: *(op deur keuken)* Moet ik nog iets doen voor één van de dames?

ELSEMIEKE: Nee, nee niks.

OMA: Voor mij ook niet. Ik ga direct in de tuin zitten... èh puzzelen.

CHARLES: Mooi. *(af deur keuken)*

OMA: Het is net alsof hij iets vermoedt.

ELSEMIEKE: Natuurlijk niet. Luister die man komt dus...

OMA: *(legt hand op arm Elsemieke, loopt op tenen naar deur keuken, luisteren)* Ga maar verder. Ik dacht zeker dat hij weer zou komen of dat hij aan de deur luistert. Dat doen bijna alle butlers.

ELSEMIEKE: Oma, ben toch niet zo achterdochtig.

OMA: Kind je weet maar nooit. Bovendien is dat geen achterdocht. Je opa zei vroeger altijd vertrouwen is goed maar controle is beter en hij heeft gelijk gekregen. Nou vertel eindelijk eens iets over die geheimzinnige man.

ELSEMIEKE: Ik weet er ook niet veel van. Ik lees hier alleen dat hij zo spoedig mogelijk naar hier komt.

OMA: Dat is mooi. Dat is heel mooi.

ELSEMIEKE: Nou mooi. Moeder is net weg. En ze zei net dat ze niet weet hoe laat ze thuis is. Wat doen we dan met hem?

OMA: (*bedenklijk*) Ja, daar zeg je zoiets. Hoe oud is hij? (*leest scherm*) Nee, dat is te jong voor mij. Ik kan er dus niet veel mee. Dus jij zult hem op moeten vangen en bezig houden.

ELSEMIEKE: Ik? Die man bezig houden? Hoe dan?

OMA: Weet ik veel. Ga met hem wandelen, fietsen een dvd kijken of hoe heet dat?

ELSEMIEKE: Maar oma, ik moet direct naar school.

OMA: Dan spijbel je maar.

ELSEMIEKE: Spijbelen? Als mam daar achter komt dan zwaait er wat. Je weet hoe ze over school denkt.

OMA: Ja, ja dat weet ik. Geef mij de schuld maar. Dit is veel belangrijker. En als het klikt met die man zal ze ons eeuwig of nog langer dankbaar zijn.

ELSEMIEKE: Misschien heb je wel gelijk en moet ik dan maar doen.

OMA: Natuurlijk heb ik gelijk. Op de eerste plaats ben ik een vrouw en die hebben altijd gelijk, op de tweede plaats ben ik al op leeftijd dus ervaring heb ik en op de derde plaats wil ik altijd gelijk hebben en dat is wel de belangrijkste reden. Dus wat doe je?

ELSEMIEKE: Wat ik doe? Wachten natuurlijk. Ik zeg het net.

OMA: Natuurlijk wachten, maar niet hier. Direct staat ie voor de deur en doet hij (*gebaar met hoofd naar keuken*) open en wat denk je dan wat er gebeurd?

ELSEMIEKE: O ja dat kunnen we niet hebben. Charles stuurt hem natuurlijk gelijk weg. Ik wacht wel voor, ga wel in het zonnetje zitten of zo.

OMA: Heel goed kind. Je kunt zien dat mijn bloed door je aderen stroomt. En als je daar dan toch zit kun je misschien eens nadenken over een leuk berichtje voor mij op dat ding?

ELSEMIEKE: Natuurlijk maar alles op z'n tijd. Eerst moeder aan de man brengen en dan jij oma.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto